

Arrest

nr. 66 234 van 5 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. TUCI en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 20 februari 2011, verklaart er zich op 21 februari 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 31 mei 2011, verstuurd op 31 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“Volgens uw verklaringen bent u een Albanees geboren in het dorp Zhakovë, gemeente Istog, Kosovo en bezit u het Kosovaarse staatsburgerschap. In 1968, nog voor het huwelijk van uw ouders, wou uw vader een andere dame dan uw moeder verleiden. H. S. zei hem dat hij deze dame gerust diende te laten aangezien zij van hem was. H. bedreigde uw vader met een mes, waarop uw vader hem doodde. Uw vader werd voor deze moord veroordeeld tot 12 jaar cel, waarvan hij er 11 heeft uitgezeten. Na zijn celstraf huwde hij uw moeder. Sinds de moord op H. leeft uw familie in bloedwraak met de familie van H. Uw familie probeerde zich via Anton Ceta te verzoenen met de familie S. maar zij weigerden. Daarnaast

is uw familie ook in bloedwraak verwickeld met de familie M. In de jaren '70 raakte uw oom D. I. in conflict met de familie M. omwille van het feit dat hij een koe van één van de leden van de familie M. had geslagen. Er ontstond een steekpartij en na de steekpartij zei iemand van de familie M. dat de dader iemand met de naam 'D.' zou zijn. In 1971, toen uw oom op bezoek ging bij zijn vriend B. F. werd hij op de terugweg met een ijzeren voorwerp op zijn hoofd geslagen. Uw oom viel maar stond terug recht en probeerde te vluchten. Twee andere personen schoten op hem en uw oom viel dood neer. Alle drie zijn aanvallers waren leden van de familie M. De politie kwam ter plaatse en de daders werden opgepakt en veroordeeld. Sindsdien zijn jullie families in bloedwraak. Bij uw geboorte wou uw grootvader dat de naam D. werd voortgezet en bijgevolg kreeg u de naam van uw overleden oom. Uw familie noemde u evenwel B. aangezien de familie M. het gemunt heeft op personen met de naam D. Toen u naar school ging werd u steeds vergezeld door uw vader en jullie namen telkens een andere weg. Na zeven jaar studies ging u vaak logeren bij de broer van uw moeder die in Pejë woont. Sinds 2009 verbleef u terug voltijds bij uw ouders. Anderhalf jaar geleden, toen u het graf van uw oom D. bezocht is de familie M. te weten gekomen dat u eigenlijk 'D.' heet. Sinds die dag patrouilleerden zij rond de begraafplaats van uw oom, waar u heel vaak heen ging. U diende geen klacht in tegen de familie M. aangezien uw familie zich meerdere keren heeft proberen te verzoenen met de familie en dit nooit gelukt is. Bijgevolg bent u ervan overtuigd dat ook een nationale of internationale instantie niets zal kunnen doen. Omwille van de trauma's rond de moord op uw oom ging u sinds 2010 in therapie bij een neuropsychiater. Omwille van uw vrees voor de twee families waarmee u in een bloedwraak verwickeld bent, besloot u Kosovo te verlaten. Op 17 februari 2011 verliet u Kosovo. Op 20 februari 2011 kwam u in België aan waar u op 21 februari 2011 asiel hebt aangevraagd. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u volgende documenten neer: uw origineel Kosovaars rijbewijs dd. 04/02/2009, een foto van de grafsteen van uw oom D., foto's van de verwondingen die u hebt opgelopen tijdens het gewapende conflict in Kosovo, een Kosovaars medisch attest van een neuropsychiater waarin vermeld wordt dat u aan post-traumatische stress lijdt omwille van de bedreigingen die u hebt ontvangen als gevolg van familiale conflicten en een attest van een uroloog waaruit blijkt dat u behandeld werd voor nierstenen. Na uw gehoor op 1 april 2011 stuurde u een schriftelijke verklaring van uw ouders, afgelegd voor een advocaat op 6 april 2011, op."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde betrokkenheid in twee bloedwraakzaken wordt ondermijnd door een aantal tekortkomingen in zijn verklaringen. Wat de vermeende bloedwraak met de familie M. betreft, stroken verzoekers verklaringen helemaal niet met de strikte regels en gebruiken die in de Kanun zijn vastgelegd. Bovendien is verzoekers bewering dat hij wordt gevolgd en zal worden vermoord louter gebaseerd op een vermoeden en wordt deze niet gestaafd door objectieve gegevens. Verder heeft verzoeker geen enkel begin van bewijs neergelegd van de aangehaalde bloedwraak met de familie S. Bovendien dateert de moord op H. S. van meer dan veertig jaar geleden en heeft de familie S. sindsdien geen enkele handeling meer gesteld waaruit blijkt dat verzoeker of zijn familieleden voor hun leven dienen te vrezen. Verzoekers levenswijze strookt ook niet met die van iemand die vreest gedood te worden omdat zijn familie in twee zaken van bloedwraak zou zijn verwickeld. Als er een moord gebeurt zonderen de mannelijke leden van de familie van de moordenaar zich immers onmiddellijk thuis af en verlaten ze het huis niet meer;
- verzoeker heeft geen concrete feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat hij voor de door hem aangehaalde problemen of eventuele problemen in de toekomst geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp en/of bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten;
- de neergelegde documenten kunnen deze beslissing niet wijzigen. Verzoekers identiteit, de dood van zijn oom en zijn verwondingen tijdens de oorlog worden op zich niet betwist. Het Kosovaarse medische attest van de uroloog toont enkel aan dat verzoeker werd geopereerd aan nierstenen. De inhoud van het attest van de neuropsychiater stemt niet overeen met verzoekers verklaringen voor het Commissariaat-generaal. De schriftelijke verklaring van verzoekers ouders is geen objectieve bron.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad leidt uit het verzoekschrift af dat verzoeker in hoofddorde vraagt om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoeker stelt dat hij Kosovo heeft verlaten omdat hij en zijn familie werden bedreigd. Hij erkent dat de twee gevallen van bloedwraak de gebruikelijke manier niet helemaal volgen maar stelt dat ze wel degelijk bestaan.

Verder stelt verzoeker dat de Kosovaarse politie niet over de middelen beschikt om tegen bloedwraak te strijden. Het aantal personen dat ieder jaar in Kosovo bij een bloedwraak wordt gedood, toont volgens verzoeker de inefficiëntie van de Kosovaarse politie aan.

2.2. De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers bewering dat hij in twee zaken van bloedwraak zou zijn verwikkeld. De commissaris-generaal heeft immers terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen over de bloedwraak met de familie M. helemaal niet stroken met de strikte regels en gebruiken die in de Kanun zijn vastgelegd, dat verzoekers bewering dat hij wordt gevolgd en zal worden vermoord louter op een vermoeden is gebaseerd en niet door objectieve gegevens wordt gestaafd, dat verzoeker geen enkel begin van bewijs heeft neergelegd van de aangehaalde bloedwraak met de familie S. en dat de moord op H. S. van meer dan veertig jaar geleden dateert en de familie S. sindsdien geen enkele handeling meer heeft gesteld waaruit blijkt dat verzoeker of zijn familieleden voor hun leven dienen te vrezen. Verzoekers betoog dat de twee gevallen van bloedwraak wel degelijk bestaan maar dat ze de gebruikelijke manier niet helemaal volgen, kan deze vaststellingen niet weerleggen. Verzoekers asielrelaas steunt volledig op de bewering dat hij in twee zaken van bloedwraak zou zijn verwikkeld, zodat de ongelooftwaardigheid hiervan tot de ongelooftwaardigheid van het hele asielrelaas leidt.

Gelet op de ongelooftwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet.

De vraag of de Kosovaarse politie al dan niet over de middelen beschikt om tegen bloedwraak te strijden, is verder niet dienstig, gelet op de ongelooftwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Verzoeker toont ook niet aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in zijn land van herkomst een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. VAN ISACKER